

יהיה שומר ועושה לי כל אותן הטובות, אף אני אהיה מושף לו מהמקום שלי כל אותן הברכות, ויתחבר בו הקשר של הכל. מתי? ושבתי בשלום אל בית אבי, כשאהיה יושב בדרגה שלי, ואהיה יושב בדרגה של שלום לתקן את בית אבי, ושבתי בשלום דוקא, אז והיה ה' לי לאלהים.

דבר אחר ושבתי בשלום אל בית אבי, ששם היא הארץ הקדושה, שם אשתלם. והיה ה' לי לאלהים. במקום הזה אעלה [נתעלה] מדרגה זו לדרגה אחרת כראוי, ושם אעבד עבודתו.

רבי חייא פתח ואמר, דברי עונות גברו מני פשעינו אתה תכפרם. הפסוק הזה קשה, שאין סופו ראשו ואין ראשו סופו. אלא דוד בקש על עצמו, ואחר כך בקש על הכל (תהלים סה) דברי עונות גברו מני. אמר דוד, אני ידעתי בעצמי שחטאתי, אבל כמה רשעים הם בעולם שנתגברו חטאייהם עליהם יותר ממני. הואיל וכן, לי ולכם, פשעינו אתה תכפרם.

בא ראה, בשעה שרבים הרשעים בעולם, הם עולים עד אותו מקום שספרי הרשעים נפתחו, כמו שנאמר ה(בית) דין יושב וספרים נפתחים, ואותו ספר [הדין עומד עליה], [למעלה מראשו של דוד הוא] משום כך דברי עונות גברו מני, ועל כן פשעינו אתה תכפרם.

יעקב, כמו כן משום כך לא האמין. אם תאמר שלא האמין בקדוש-ברוך-הוא - לא. אלא שלא האמין בעצמו. אולי יחטא, ואותו החטא ימנע אותו שלא ישוב בשלום ותסתלק ממנו השמירה, ומשום כך לא האמין

אהא משיף ליה מאתר דילי כל אינון ברבאן, ויתחבר קשרא דכלא ביה. אימתי, (בראשית כח) ושבתי בשלום אל בית אבי, פד אהא יתיב בדרגא דילי, ואהא יתיב בדרגא דשלום לתקנא בית אבי, ושבתי בשלום דייקא, פדין והיה יי לי לאלהים.

דבר אחר ושבתי בשלום אל בית אבי, דתמן הוא ארעא קדישא, תמן אשתלים. והיה יי לי לאלהים. באתר דא, אסלק (אסתלק) מדרגא דא לדרגא אחרא כדקא יאות, ותמן אפלה פולחניה.

רבי חייא פתח ואמר, (תהלים סה) דברי עונות גברו מני פשעינו אתה תכפרם. הא קרא קשיא, דלאו סופיה רישיה, ולא רישיה סופיה. אלא דוד בעא על גרמיה, ולבתר בעיא על פלא. דברי עונות גברו מני. אמר דוד, אנא ידענא בגרמי דחבנא, אבל כמה חייבין אינון בעלמא, דאתגברו חובביהו עלייהו יתיר מני. הואיל וכן, לי (דף קנא ע"א) ולהון, פשעינו אתה תכפרם.

תא חזי, בשעתא דחייבין סגי אין בעלמא, אינון סלקין, עד ההוא אתר דספרי דחייבא אתפתחו, כמה דאת אמר, (דניאל ז) דינא יתיב וספרין פתיחו, וההוא ספר (דינא עליה קרימא), (נ"א לעילא מרישיה דדוד איהו) בגיני כך, דברי עונות גברו מני, ועל דא פשעינו אתה תכפרם.

יעקב, פגוונא דא בגין כך לא הימין, אי תימא דלא הימין בקדשא ברין הוא, לא. אלא, דלא הימין ביה בגרמיה, דילמא יחוב, וההוא חובא, ומנע ליה, דלא יתוב בשלם ויסתלק נטירו מניה, ובגין כך, לא הימין בגרמיה. והיה יי לי לאלהים, אפילו

בַּעֲצָמוֹ. וְהִיָּה ה' לִי לְאֱלֹהִים
אֲפִלוּ רַחֲמִים, כְּשֶׁאֲשׁוּב בְּשָׁלוֹם,
אֲשִׁים כְּנִגְדֵי אֶת הַדִּין, מִשׁוֹם
[שְׁהָרִי] שְׁאֲנִי עוֹבֵד לְפָנָיו תָּמִיד.

אָמַר רַבִּי אֲחָא, אָמַר יַעֲקֹב, כָּעֵת
אֵינִי צָרִיף אֶת הַדִּין. כְּשֶׁאֲשׁוּב
לְבֵית אָבִי אֲתַפְּלֵל בְּדִין וְאֲתַקְשֶׁר
בּוֹ. אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, לֹא כֹּה, אֲלֹא
אָמַר, עֲכָשׁוּ אִם יִהְיֶה אֱלֹהִים
עִמָּדִי, אֲנִי צָרִיף שֶׁהַדִּין יִשְׁמַר
אוֹתִי עַד שֶׁאֲשׁוּב בְּשָׁלוֹם אֶל בֵּית
אָבִי. אָבִל כִּיּוֹן שְׁאֲשׁוּב בְּשָׁלוֹם,
אֲכַלִּיל אֶת הַרַחֲמִים בְּדִין,
וְאֲתַקְשֶׁר בְּקֶשֶׁר נֶאֱמָן לְהַכְלִיל
הַכֹּל יַחַד. וְהָאֵבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר
שָׁמְתִי מִצְבֵּה יִהְיֶה בֵּית אֱלֹהִים,
שְׁהָרִי אִזּוּ הַכֹּל יִהְיֶה קֶשֶׁר אֶחָד,
וְהָאֵבֶן הַזֶּה מִתְּבַרְכֵת מִיָּמִין
וּמִשְׁמָאל, מִתְּבַרְכֵת מִמַּעַלָּה
וּמִמַּטָּה, מִשׁוֹם [וְהָ] שְׁאֲתָן מַעֲשֶׂר
מְכַל.

אָמַר רַבִּי אֲבָא, הִנֵּה כְּתוּב וַיִּקַּח
מֵאֲבִנֵי הַמָּקוֹם. וְאִם תֵּאמַר
שֶׁהָאֵבֶן הַזֶּה עֲלִיוֹנָה [עַל] פְּמָה
אֲבָנִים לְמָקוֹם מוֹשְׁבָה לְשֵׁרוֹת
עֲלִיָּהֶם, [וְהוּוּ שְׁתוּב] וְהָרִי כְּתוּב
וְהָאֵבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר שָׁמְתִי מִצְבֵּה
- [עֲלִיוֹנָה הִיא צָרִיף לְהוֹתוֹ] מִשׁוֹם [כִּיּוֹן]
שְׁאֲמַר אֵינִן זֶה כִּי אִם בֵּית אֱלֹהִים,
כִּיּוֹן הָרִים אוֹתָהּ מִצְבֵּה עֲלִיוֹנָה,
מִשׁוֹם שֶׁתְּלָה בָּהּ כֹּל הַשְּׁבֹחַ שֶׁל
זֶה, שְׁאֵינִן זֶה לְקִיָּם [לְמַטָּה] כִּי אִם
בֵּית אֱלֹהִים, וַיִּפְּהוּ. וְעַל כֵּן אֲשֶׁר
שָׁמְתִי מִצְבֵּה.

יִהְיֶה בֵּית אֱלֹהִים לְעֹלָמִין, בֵּית אֱלֹהִים, בֵּית
יְיָ מִיָּבְעֵי לִיָּהּ, כְּמָה דְאֵת אָמַר, (עוֹרָא א)
לְכוּנָן אֶת בֵּית יְיָ. וְכֵן (תַּהֲלִים קַב) בֵּית יְיָ גִּלְף.
אֲלֹא, אֲתַר דְּבֵי דִינָא אִיהוּ מִתְרִין סְטָרִין
עֲלֵאִין, מִסְטָרָא דְיוֹבְלָא, דְאִיהוּ אֱלֹהִים חַיִּים.
וּמִסְטָרָא דְיִצְחָק אֱלֹהִים.

אָמַר רַבִּי אֲלֶעָזָר, יוֹבְלָא, אַף עַל גַּב דְּדִינָין
גַּב שֶׁהַדִּינִים [וַיִּצְאִים] מִתְּעוֹרְרִים

רַחֲמִי, כִּד אִיתוּב בְּשָׁלָם, אֲשִׁוּי לְקַבְּלֵי לְדִינָא,
בְּגִין (ס"א דְהָא) דְאֵנָא פְּלַח קַמִּיה תְּדִיר.

אָמַר רַבִּי אֲחָא, אָמַר יַעֲקֹב, הַשְׁתָּא לָא
אֲצַטְרִיכְנָא לְדִינָא, כִּד אִיתוּב לְבֵית
אָבָא, אֲתַפְּלִילְנָא בְּדִינָא וְאֲתַקְשֶׁר בִּיה. אָמַר
רַבִּי יוֹסֵי, לָאוּ הָכִי, אֲלֹא אָמַר, הַשְׁתָּא אִם
יִהְיֶה אֱלֹהִים עִמָּדִי, דִּינָא אֲצַטְרִיכְנָא לְנִטְרָא
לִי, עַד דְאִיתוּב בְּשָׁלָם לְבֵית אָבָא, אָבִל כִּיּוֹן
דְאִיתוּב בְּשָׁלָם, אֲתַפְּלִילְנָא רַחֲמֵי בְּדִינָא,
וְאֲתַקְשֶׁר בְּקֶשֶׁרָא מְהִימְנָא, לְאֲכַלְלָא כֹּלָא
כַּחַד. (בְּרַאשִׁית כח) וְהָאֵבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר שָׁמְתִי
מִצְבֵּה יִהְיֶה בֵּית אֱלֹהִים. דְהָא כְּדִין יִהָא כֹּלָא
קֶשֶׁרָא חָדָא, וְהָאִי אֵבֶן אֲתַבְּרַכָא מִיָּמִין
וּמִשְׁמָאלָא, אֲתַבְּרַכָא מַעֲלָא וּמִתְתָּא, בְּגִין
(דָא) דְאֵתָן מַעֲשֶׂרָא מְכַלָּא.

אָמַר רַבִּי אֲבָא, הָא כְּתוּב, (בְּרַאשִׁית כח) וַיִּקַּח
מֵאֲבִנֵי הַמָּקוֹם. וְאִי תִימָא דְאֲבָנָא דָא,
עֲלָאָה (עַל) פְּמָה אֲבָנִין לְאֲתַר מוֹתְבִיָּה, לְמִשְׁרֵי
עֲלִיָּהוּ, (נ"א הָאִי דְכְּתוּב) וְהָא כְּתוּב וְהָאֵבֶן הַזֹּאת
אֲשֶׁר שָׁמְתִי מִצְבֵּה, (נ"א עֲלִיוֹנָה מִיָּבְעֵי לִיָּהּ). בְּגִין (נ"א
כִּיּוֹן) דְאָמַר (בְּרַאשִׁית כח) אֵינִן זֶה כִּי אִם בֵּית אֱלֹהִים,
הָכָא אָרִים לָהּ קַמָּא עֲלָאָה, בְּגִין דְתְּלָא כֹּל
שְׁבַחָא דְזֶה בָּהּ, דְאֵינִן זֶה לְקִיָּמָא (לְתַתָּא) כִּי אִם
בֵּית אֱלֹהִים. וְשִׁפִּיר. וְעַל דָּא אֲשֶׁר שָׁמְתִי
מִצְבֵּה כְּתוּב.

יִהְיֶה בֵּית אֱלֹהִים לְעֹלָמִין, בֵּית אֱלֹהִים, בֵּית
יְיָ מִיָּבְעֵי לִיָּהּ, כְּמָה דְאֵת אָמַר, (עוֹרָא א)
לְכוּנָן אֶת בֵּית יְיָ. וְכֵן (תַּהֲלִים קַב) בֵּית יְיָ גִּלְף.
אֲלֹא, אֲתַר דְּבֵי דִינָא אִיהוּ מִתְרִין סְטָרִין
עֲלֵאִין, מִסְטָרָא דְיוֹבְלָא, דְאִיהוּ אֱלֹהִים חַיִּים.
וּמִסְטָרָא דְיִצְחָק אֱלֹהִים.

אָמַר רַבִּי אֲלֶעָזָר, יוֹבְלָא, אַף עַל גַּב דְּדִינָין
(דְּהָרִין) מִתְּעוֹרְרִין מִיָּנָה, וְכִלְהוּ רַחֲמֵי (וְדִינֵי),